

nesen (SF), Arne Melchior (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF) (se foran)

vedtoges med 92 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 6 (FP).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om en revurdering af de økonomiske betingelser for DSB på baggrund af fordyrelsen af tunnelbyggeriet på Storebælt.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 31/1 92).

Forhandling

Trafikministeren (Ikast):

Der er netop vedtaget en motiveret dagsorden om Storebæltsprojektet. Der skal herefter udarbejdes et forslag om ændringen af DSB's betaling i lyset af, at der næppe vil være 3 år mellem åbning af jernbanedelen og vejdelen. Dette forudsætter, at der er en større afklaring vedrørende bl.a. tidsplanen for arbejdet. Det foreliggende forslag indebærer, som det siges i bemærkningerne, at der her og nu bør ske en afklaring af de økonomiske forhold i relation til DSB. Det kræver derfor ikke nogen nærmere begrundelse, hvorfor regeringen må afvise forslaget.

J. K. Hansen (S):

Med den dagsorden, et stort flertal i Folketinget netop har vedtaget, vil jeg mene, at det vil være rigtigt, at vi også afviser dette forslag, som er fremsat af hr. Tommy Dinesen m.fl.

Aagaard (KF):

Jeg skal med den samme begrundelse, som hr. J. K. Hansen lige har anvendt, afvise forslaget på Det Konservative Folkepartis vegne.

Svend Heiselberg (V):

Også Venstre skal afvise det beslutningsforslag, der er fremsat af SF, med samme begrundelse, som er givet af tidligere ordførere.

Ernst B. Schmidt (FP):

Som det er fremgået af den tidligere debat, vil begrundelsen for, at vi ikke kan støtte forslaget, være klart forståelig.

Arne Melchior (CD):

Dette forslag vil nok få en let, smertefri, hurtig og afvisende behandling i udvalget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Med de bemærkninger, der indtil nu er faldet om denne sag, står det lysende klart, at fortolkningen af den dagsorden, vi lige har vedtaget, er helt entydig, nemlig at den erstatter dette forslag, som går ud på, at der skal udarbejdes et forslag om ændring af lov om anlæg af Storebæltsforbindelsen. Jeg takker for tilkendegivelserne, der var lidt indirekte, men klare. Det Radikale Venstre kan så selvfølgelig fortsat stå bag dagsordenen og vil sige til SF: Lad være med sådan uden videre at droppe dette, hav det for en sikkerheds skyld i baghånden.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal sige tak til ordførerne for denne hurtighed, de i hvert fald har til at afvise forslaget, og så vil jeg godt sige, at jeg også opfatter den debat, der har været i dag, på den måde, at selv om der har været en enkelt uklarhed om det, der er vedtaget i dag, afløser det SF's forslag, som vi selvfølgelig vil lade blive stående, så vi kan bruge det i et enkelt tilfælde, hvis der skulle blive nogle forskelligheder, når vi endelig kommer så langt, at der ligger en redegørelse fra ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 19/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Nok en gang skal Folketinget behandle et af disse meget omfattende lovværk, hvor vi denne gang er oppe på 1.063 ansøgninger om at meddele indfødsret. I den forbindelse kan det jo nok være, at man kunne sende vores forfædre en tanke. Der er næppe nogen af dem, der i sin tid lavede grundlovens bestemmelser vedrørende meddelelse af indfødsret, der havde drømt om, at vi skulle komme op på den mængde, som er tilfældet i øjeblikket.

Fremskridtspartiet mener, at et sådant lovforslag på tre ikke uvæsentlige punkter skal undergå en ændring. For det første er det vores opfattelse, at personer, der fra det tidspunkt, hvor de ankom til Danmark, og til det tidspunkt, hvor de som i dette tilfælde søger om statsborgerskabet, hvis de er dømt for straffelovsovertrædelser, har diskvalificeret sig selv til nogen sinde at opnå dansk indfødsret.

En sådan bestemmelse skal selvfølgelig fortrinsvis have en præventiv virkning, nemlig at man forhindrer, at folk begår straffelovsovertrædelser, som de bliver dømt for.

Men derudover mener vi også, at det at få et dansk statsborgerskab er en gave, en præmiering, som er en af de fornemste i denne verden, og derfor skal man selvfølgelig ikke give den slags præmieringer til personer, som har haft en kriminel adfærd, mens de har opholdt sig her i landet.

Det andet argument er, at lovgivningen jo klart tilskriver, at man skal bevise, at man er i stand til at klare sig selv og sine, som det så fornemt hedder, og det er jo et underligt begreb i vore dage, fordi så mange mennesker modtager såkaldte overførselsindkomster – i denne forbindelse fortrinsvis arbejdsløshedsunderstøttelse og bistandshjælp.

Her er det vores opfattelse, at har man igenem længere tid konstant været på bistands-

hjælp eller på arbejdsløshedsunderstøttelse, har man også diskvalificeret sig til at få dansk indfødsret, i og med at man ikke har bevist, at man er i stand til at klare sig selv, i og med at man dermed har vist, at man bliver en byrde for det danske samfund. Og den slags personer er der bestemt ikke nogen grund til at præmiere med indfødsret.

Tidligere har det været besværligt for Fremskridtspartiet at få afklaret, hvilke af numrene i lovforslagene der netop er omfattet af de her nævnte kategorier. Det har nu vist sig, at det igennem det arbejde, vi har haft i udvalget, er blevet gjort lettere, og man har imødekommet Fremskridtspartiet på en række punkter vedrørende vore ønsker om at få den slags spørgsmål afklaret, og det skal der da kun blive udtrykt tak for.

Vi ved derfor allerede i dag, at 40 personer ud af de 1.063 ansøgere, der er i lovforslag nr. L 228, er dømt for straffelovsovertrædelser. Det, der måske er mere interessant, er at se, hvordan de 40 personer fordeler sig, for det viser sig faktisk, at næsten halvdelen, nemlig 17 personer af de 40, har en iransk herkomst. Og 26 ud af de 40 dømte har en muslimsk baggrund. Når man tænker på den kulturelle baggrund, de har, kan man jo godt undre sig over, at de tilsyneladende benytter chancen, når de kommer til Danmark, til at overtræde straffeloven og begå straffelovsovertrædelser, som de i deres oprindelige hjemland ville blive sanktioneret langt hårdere for, end de nogen sinde vil blive udsat for her i landet.

Vi vil derfor stille ændringsforslag – i første omgang ændringsforslag, der vedrører disse 40 straffelovsdømte personer – og derudover vil vi under udvalgsarbejdet få afklaret, hvor mange numre der har ligget det danske samfund til last i form af konstant bistandshjælp og konstant arbejdsløshedsunderstøttelse, og stille ændringsforslag på baggrund heraf. Det skulle alt sammen gerne være klar, til vi når andenbehandlingen, hvor vi håber et flertal i Folketinget vil følge vores synspunkter og i væsentlig grad reducere de 1.063.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Nordisk Råd (21/2 92):

Udtræder: Pernille Forchhammer (S)

Ny stedf.: Ingrid Rasmussen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 26. februar 1992, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.36
